

Thúy đang loay hoay xp l i ch ng sách báo ng n ngang trên gi ng thì nàng nghe ti ng con trai g i:

- M i! Con làm bài toán đ này không đ c, M ch cho con đi M !
- , ch M m t chút.

C m quy n v c a con lên tay, ch đ c thoáng qua, Thúy không kh i cau mày khó ch u khi th y l i tuyên truy n r ti n c a các c p lãnh đ o ngay c trong vi c giáo đ c tr con: " Trong m t tr n đánh, ngày đ u quân ta anh hùng gi t đ c 4 tên lính Ng y. Ngày th hai, gi t thêm đ c 8 tên. Ngày th ba, gi t đ c 2 tên. V y ba ngày đánh gi c, chi n sĩ ta di t đ c bao nhiêu tên lính Ng y c th y?". Thúy th ng i suy nghĩ. Bé K i t th y M im l ng quá lâu, nó t a đ u vào b p v M , h i kh :

- B khó quá, M cũng không làm đ c h m ?

Thúy c i bu n vì nàng cũng không bi t ph i gi i thích th nào v i con. T bi n đ ng B y Lăm, ch ng đã theo gia đình di t n, Thúy và hai con còn k t l i, lòng Thúy đã nhen nhúm ý nghĩ táo b o là s tìm đ ng đ d n hai con v t biên; gi đây thêm m t v n đ con c a mình v i m t trí óc non n t đang b đ u đ c b i nh ng t t ng hèn h th này thì chuy n l à b n i đây ch là s m mu n mà thôi! Nàng ch giúp con b ng cách b o nó vi t ng n g n: $4 + 8 + 2 = 14$ và c tình né đi ch "Lính Ng y" mà nàng bi t ch c con mình khi n p bài lên cho "giáo viên" ch m s không đ t đ c đ m cao.

Nh ng đêm th c tr ng, ng i suy nghĩ đ ph ng cách h u ki m ra ti n đ th c hi n m t cu c v t biên, c m i ngày nghe tên m t ng i quen ra đi, có ng i thoát, có ng i b b t l i, có ng i thì ch a nghe tin gì c , t c là coi nh m t tích, Thúy nh ng i trên l a. Ph ng cách nào đ tìm cho ra ti n làm l phí, ngày càng đi vào ng c t!

Vào m t đêm thanh v ng, Thúy đang v n nho nh chi c radio cassette đ lên nghe nh ng l i ca ng t ngào c a nh ng ca sĩ đã thoát ra n c ngoài mà ch đ m i có l nh c m. Ti ng g c a nhè nh khi n Thúy v i vàng t t máy, nhét v i cái "đài" xu ng g m gi ng. Ti ng g c a l n h n. Nàng lên ti ng:

- Ai đó?
- Tui đây! M c a cho tui "dô" r i nói "chi n"!
- Nh ng bà là ai?
- Tui là A Múi!
- A Múi là ai, tui đâu có quen!
- Ch i i! M c a đi mà! Có tin dui!

Thúy yên tâm, mẹ hé cửa ra nhìn. Mẹ thấy bà xóm không xu, không đäp, mẹ chỉ c& áo hoa nh& li ti với quần tây màu nâu, bà nhìn Thúy một lúc lâu rồi hỏi:

- Cô có phải là Lê Thị Thúy không?
- Đúng, đúng! Mẹ bà vào nhà. Có gì không bà?
- Có phải cô có hai thằng "con chai"?

Thúy nghi ngờ:

- Có gì nói lên, hỏi như đi u tra, nghe ghê quá!
- Mà có đúng hông đã?
- Thì đúng!
- Ờ, cô có nghe nói "d&" đ& a "d&" cho cô đây nè!

À, mà cô cho tôi coi thử chúng mình nhân dân đi!

Thúy lơ ng& i, bán tín, bán nghi, chẳng đây là một cái b& y. Nàng d& d& t:

- Thì chúng mình cửa tôi làm rồi mà công an phải phát, chẳng có gì y& m đây thôi.
- Ờ thì gì y& đó cũng đ& c. Đ& a cho tui coi có đúng tên thì tui mới giao "d&" cho!

Thúy nhìn công an kiên nhẫn, mẹ dù lòng đã tin tưởng không b& l& a g& t& n b& y tám ch& c ph& n trăm.

- Không! Tôi không nhận đâu! vì tôi đâu có biết ai g& i cho tôi?
- Ch& i & i! "d&" mà ch&! Nè, ông Đ& & M&, ch& u ch& a h& bà?

Ghi công cửa bà ta thay đổi tình Bà thay cho tình Cô, Thúy nghe và biết bà ta đang gì& n. Thúy hỏi hỏi vào trong tay gi& y h& thân đ& a cho bà ta xem. Nàng không quên đ& a ta ch& hai đ& a con đang nằm ngủ say trên giường ng& ng& m cho biết về gia đình cửa mình.

- Đó! Hai thằng con cửa tôi!

Bà xóm rút trong cái bao với lấy ra một bao với nh&, cầm sẵn soi k& rồi mới giao cho Thúy:

- Nè, đ& m cho đi, m& i tám cây t& t c&!

Thúy run run đón nh n, đ t xu ng bàn, đ ra, h t t ng l ng vàng đ đ m. Bà x m lên ti ng:
- M "da" coi cho k đi, tui đ a toàn "dàng" t t không đó!

Thúy l ng ng i m t lúc m i đ m h t, nàng không dám tin đây là s th t. Bà đ a cho Thúy quy n s và b o Thúy:

- Ký "d n" vô đây đi!
- Vi t gì bây gi h Dì?
- Thì ký tên nói mình "d n" đ m i tám cây!

Thúy r m làm theo. Bà ta th y xong công vi c bèn cáo t , lúc đó Thúy m i ho ng h t:
- M i Dì u ng mi ng n c r i đi!

Bà ta l c đ u t giã, v i vàng b c đi khi n Thúy áy náy vì s nghi ng lúc ban đ u c a mình. Áp bao vàng vào lòng. Thúy nghe m t cay cay, nàng mu n đánh th c hai con d y đ nói cho chúng nghe là ba còn th ng nghĩ đ n ba m con mình. Nàng thì th m v i ch ng n i xa xôi m t mừng nào đó:" B t ch p s ng hay ch t gi a bi n kh i, em nh t đ nh s tìm anh! Đ i em! Ch em, nghe anh!"

Cu i tháng ba 1979, Thúy theo l i ch đi m c a m t ng i b n thân nàng móc m i đ c v i m t chuy n đi và tin ch c s t i b n m t cách an toàn - Đó là con đ ng Ra Đi Bán Chính Th c do nhà n c t ch c.

Ngày h n giao n p vàng, ng i anh trai c a Thúy đã đi th , anh ng y trang trong lon nhm Guigoz đ ng c m và đ vài mi ng cá kho n m trên m t c m. Trong lòng Thúy lúc nào cũng run s , có th nàng ch c n m t ng i nào đó hét lên m t câu "Có gì khai th t đi" là nàng s phun ra t t c không thi u m t chi ti t nào, nh ng lúc nào nàng cũng im l ng, không nói không c i v i ai và cũng không dám b c ra kh i nhà.

Đêm cu i, nàng và hai con tá túc trong nhà ng i anh đ sáng hôm sau ra đi cho đ c an toàn. Lòng Thúy bu n r i r i, nàng c c m tay cha già áp lên má mình mà n c m t tuôn ra, không nói đ c m t l i t giã vì anh nàng đã đ n:" Ba già r i, cho ba bi t r i ba l m c m nói l i v i chòm xóm là ch t c lũ đó!" Ba m con ôm nhau ng đêm cu i cùng trên đ t Sài Gòn, nh ng Thúy không tài nào ch p m t đ c. Hai m t nàng c m thao láo. Th p thoáng bóng ông anh đ ng l p ló nhìn vào, Thúy nho n mi ng c i đ anh không ng ng vì Thúy th y m t anh long

lạnh. Thúy tởn lòng: "Đn m, b t c giá nào em cũng tìm cách cho anh thoát khỏi c nh cá ch u chim l ng này ". Ba năm anh đi "c i t o" v, anh đã đi mòn không bi t bao nhiêu đôi dép v n không tìm đ c v c làm b i lý l ch Sĩ Quan Ch Đ Cũ!

Tp trung t i m t ngôi chùa Tàu t i B c Liêu, đêm đ u tiên Thúy vô cùng vui s ng và t ng ch ng mình ch còn gang t c thôi là đ n M vì đây cũng là n i tp trung c a đám ng i Hoa cùng c nh ng : Mu n ra khỏi Vi t Nam đ có m t cu c s ng khác n c ngoài. Thúy nghĩ ch t i khuya là s đ c g i lên xe, ra t u vì ti n vàng đã đóng cho "chính ph ", ba m con nàng m i sáu l ng. Có s bao che c a nhà n c thì c m ch c cái th ng trong tay! Th mà...

Đã b n tu n trôi qua, ti n c m theo đi đ ng c a ba m con đã g n c n. Hai hôm nay, hai con còn đ c ăn c m đ c m h i, còn Thúy thì ăn bánh mì không x t xì d u, ăn đ c t c m h i. Đêm y, v a thiu thiu ng thì ti ng la hét m m cách mừng c a ba m con ch ng m t chi c chi u. Đèn b t lên. M t bà x m tay túm m t thanh niên, tay còn l i đ p lia l a th t m nh vào m t c u ta bà la bài bài:

- Ng lang ng mà mày dám mò ng h ?

M t tay b n m quá ch t, tay kia xá lia l a, chàng thanh niên nói:

- Cháu không ph i mò bác đâu! Cháu h t ti n r i đ nh ăn c p c a bác đ ăn ch ngày đi thôi. Ch t u lâu quá cháu h t ti n r i!

Nghe câu gi i thích rõ ràng c a c u ta, bà x m đ u b t, xô h n ngã s p xu ng n n g ch và bà la lên:

- Cái l chó l ! L ng t i tao l n n a, tao quýnh b m mày!

Ti ng c i xen l n ti ng th dài c a m i ng i khi v k ch k t thúc; nhìn m t mũi chàng thanh niên s ng vù lên, Thúy b m môi quay đi h ng khác không b t c i n i. Nàng ch nh nghĩ đ n mình mai m t đây, trong tình tr ng này, s bi t xoay s làm sao? Căn phòng này, m i ngày bao nhiêu t n k ch vui bu n đi n ra m t cách b t đ c dĩ. Đã có l n ch t u cho bi t là đ c công an báo tin r ng vì qu c t lên án ch đ " nhà n c " ph i t m ng ng, ch l nh m i s cho đi ngay. Ai cũng hy v ng có tin ra đi đ n m t cách b t ng, nên không ng i nào dám r i khỏi ngôi chùa , ch ra t m mua vài món đ dùng l t v t r i l i v ngay đi m tp chung!

Hôm sau, m t c u thanh niên s ng m ng lên, c u v a m n đ c ít ti n c a bà s cô ng i

Hoa đ làm l phí v l i Sài Gòn xin thêm ti n m già ăn ch ngày đi. Có l ni cô cũng bi t ch c ch n ti n t u chàng ta đóng đ r i thì th nào cũng ph i quay tr l i nên m i yên chí mà cho m n. Nh ng đ nh m nh th t tr trêu! Ngay đêm y đoàn ng i đi cùng chuy n v i m con Thúy có l nh r i ch đ n ch m i s n sàng lên "con cá l n ". T t c đ u vui m ng nh ng không kh i x t xa cho c u thanh niên b t h nh y...

Ba ngày v t l n v i t th n vì bi n đ ng b t ng , m i ng i chen chúc ng i trong t u, v a đói, v a khát...Nh ng c n sóng d ...đ p vào hông t u khi n t u b n t m t đ ng nh , n c t t ch y vào khi n c tàu náo lo n. Nhi u ng i thay phiên nhau múc n c chuy n lên boong tàu đ n c ra ngoài trong lúc ti ng c u kinh vang lên r r m trong h m t u nh bé, ch t ch i. Cu i cùng thì t u c a Thúy cũng may m n g p đ c t u c a Mã Lai v t và cho vào b , m t hồn đ o nh vô danh.

Đêm đ u tiên kinh hoàng v i nh ng lính Mã Lai v vi c chúng l c l i tìm vàng và...tìm gái. Đêm th hai, c hoang đ o chìm đ m trong im l ng n ng n đ n ngh t c th khi nh ng ti ng b c chân c a lính Mã nghe xào x o trong đêm. B ng m t ti ng thét vang đ i c khu v c. Thì ra m t c u bé b bò c p...k p! Nh ng ngày đói khát, nh ng đêm hãi hùng khi n ai cũng l lảo nh là b đói khát lâu năm. Ngày nóng nh thiêu đ t, đêm thì l nh bu t x ng. Cu i cùng...m t đ p tình c vì có ng i đối ng i đối quá. Trèo lên tr m đ a, g p lúc máy bay H ng Th p T bay ngang qua, ông ta đánh li u v y tay c u c u. Th là ng i trên máy bay phát giác ra đ c t u v t bi n c a Thúy b đám lính Mã Lai giam l ng đ làm tình làm t i. Chi u đó, m t chi c t u c a H ng Th p T đ n đ o, th ng l ng v i đám lính Mã chúng m i ch u cho đoàn ng i kh n kh r i đ o đ vào đ o khác: đ o Pulau Bidong!

Đ n đây r i, m t ng i l i tr c di n v i nh ng kinh hoàng m i: Không có ti n đ đ ng l u thì không th nào có ch trú m a, tránh n ng. Ba m con núp t m đ i mái hiên c a Tr m Y T , nhìn vào nh ng căn l u có gi ng, gh đóng b ng g thô s mà thềm thu ng m t ch đ t l ng! Ngày cũng nh đêm, đi đâu, Thúy cũng đ u ôm kè kè cái bao đ ng qu n áo c a ba m con, đó là gia tài duy nh t c a m con Thúy!

Đ a con trai l n đ t ng t h i m :

- M nói t i đây g p ba mà sao con ch ng th y ba?

Thúy im l ng vì nàng cũng đang lo âu không bi t ph i tìm ch ng b ng cách nào? Vì lúc Thúy còn Vi t Nam thì ch ng nàng còn có đ a ch nàng đ nh ng i đem "quà" đ n, Thúy ch bi t mù m r ng ch ng " M ", không rõ i đâu trên n c M . Nhìn con th c ng c m t lên

ch câu tr i, Thúy đành ph i tr i b a đi cho xong:

- Thì ph i vài ba b a n a ng i ta m i cho m con mình g p ba ch con!

Đ a con c a Thúy đ a tay lên gãi đ u và cầu nhàu:

- Sao ai cũng có nhà mà mình không có nhà h m ? Con không mu n đây, n ng quá hà!

Nhìn t m l ng tr n đen đ i c a hai đ a con m tong m teo, Thúy c nén xúc đ ng, b o:

- Các con m c áo vào đ che n ng thì b t nóng!

Danh sách t u c a Thúy đã đ c Cao y T N n ch p thu n. L n đ u tiên c t u đ c phát l ng th c. Thúy vui th t s khi nghe hai đ a con nói v i nhau:

- B a nay m nói mình đ c ăn no!

Đ ng d i cái n ng gay g t c a Mã Lai, h i n c bi n t a lên không đ cho m i ng i m t chút mát m nào, thêm ch ng ki n ch ng ki n chuy n m t thanh niên l n tu i c tr n tru ng ng ng n đi lang thang, nhi u l n c nh sát Mã Lai túm l i l i vô l u m c qu n áo cho, vài gi sau ng i v n y nh cũ! H i thăm m i bi t anh ta v t bi n cùng gia đình, khi tàu ra kh i b ngu ph Thái Lan gi trò h i t c xáp vào tàu anh và đàn bà, con gái trên tàu h u nh không thoát kh i bàn tay hung b o c a chúng. Trong s đó có v anh, có em gái anh! Anh đã ch ng l i và anh b chúng ôm ném m nh vào khoang t u va đ u quá m nh nên bây gi ra nông n i th ! V anh, em gái anh b b n h i t c hành h xong ném xu ng bi n cùng v i tr con, trong đó có đ a con nh c a v ch ng anh. Không ph i ch có hai ng i đàn bà x u s , còn nhi u n a! Ng i thanh niên này khi đ c c u v t (cùng v i nh ng ng i khác) thì tr nên...vô h n, khi thì nh , nh mang máng, khi thì quên, l c đ u lia l a và n c m t ng p m t! Anh ta có lúc th y th t hi n, có lúc t đ ng hung d , la hét om xòm! Anh điên r i! Anh th t s là m t ng i điên! Cũng may cho anh, anh không bi t mình cô đ n! Anh không bi t mình đang ở trên đ t l , anh v n t ng mình còn ở trong tr i C i T o, nhi u lúc anh gào tên "Bác H " và hát bài qu c ca c a nh c sĩ Văn Cao " Th phanh cây xác quân thù..."

Qua tu n l sau, cũng trong lúc ch đ i đ lãnh ph n rau t i, Thúy th y hai thanh niên g y gò đang dìu m t cô bé đ n tr m Y T v i nét m t đau đ n. Nàng tò mò h i han thì bi t cô bé y m i ba tu i, trên đ ng v t bi n b đám h i t c Thái Lan g m năm tên thay phiên nhau h m hi p. Vì cô còn quá nh , t tu i tác đ n vóc dáng nên chúng đã dùng dao x ra cho r ng h ng th a m n thú tính. Thúy ch bi t im l ng dõi m t nhìn theo t ng b c chân c a nh ng ng i đ ng bào mình mà lòng còn h n b ai xé r i ra t ng m nh!

M t bu i sáng, Thúy đang dùng s c đ kéo hai đ a con lên con đ c đ đ n nhà m t ng i quen h a cho Thúy m t ít s a b t b i d ng cho hai con. B ng m t trong hai th ng bé hét toáng lên. Thúy ho ng h t b th c nó đ n tr m Y T . Th ng nh út thì không bi t chuy n gì, th y m b th ng anh thì c c m đ u ch y theo m , v a v p v a khóc, r i l i l t b t ng i d y, đ ng lên l o đ o ch y theo nh cái bóng...đ n tr m Y T . Bác sĩ khám, m i bi t: b nh thông ru t c a nó b tái phát.

Đ i tin ch ng t hy v ng đ n tuy t v ng, Thúy m t m i v i bao nhiêu áp l c đè n ng. Thúy đã g i đi ba m i lá th nh ng i mang đi khi h r i đ o v i đ a ch ghi Phá trên h c a ng i em ch ng (cô ta có ch ng là ng i n Đ). B c th th ba m i ba, câu cu i cùng, Thúy nh hoài nằng đã vi t trong đầu đ n: " N u anh đã có gia đình cũng xin cho em bi t đ em đ nh li u đ i em và hai con - Thúy." B c th này Thúy nh h i H ng Th p T chuy n h v i đ a ch KBC 3750 d i h tên c p b c c a ch ng ch không v i cái đ a ch t i Pháp. Lá th vi t trên gi y b c c a m t gói thu c lá Thúy nh t đ c trên b bi n Bidong. Th đi, g p lúc phái đoàn Úc đ n nh n thêm m t s ng i di dân g i là "H t Rác" (ti ng lóng có nghĩa là ai -không -có - thân - nhân, hai ch h t rác t ng l t vào tai phái đoàn M , h đã g i thích nghe r t c m đ ng: "Chúng tôi làm vi c nhân đ o và các anh ch không ph i là rác r n!). Các phái đoàn không bi t có c m thông tr c tình tr ng s ng i v t bi n ph i i tr i ngày càng đông, ngày càng lâu, t h đã c m th y mình ch ng khác nào đ b r i! Thúy n n lòng l m, nằng xin đi Úc và đ c phái đoàn Úc g i lên ph ng v n. Ch hôm sau là có ng i t i đón s ng i nh p c Úc. Thúy không còn tin t ng s may c a mình n a (nằng có đi coi bói i Vi t Nam, bà th y bói nói Thúy có s may, chao ôi!). Đi u duy nh t lúc này n m trong đ u Thúy là làm sao cho hai con lên đ c m t l c đ a v n minh, vào m t b nh vi n xin ch a b nh thông ru t cho th ng con l n. Hai đ a con c a nằng ngày m t héo h t, ti u t y, trông th ng quá là th ng.

Nh ng cái th vi t trên t gi y thu c lá th mà may m n! H i H ng Th p T đã làm phóng nh nó và g i đi các h i thi n nguy n nh tìm h i giùm ng i sĩ quan có h tên đó, t ng KBC đó và tr i i...ch còn vài ti ng đ ng h n a thì ba m con Thúy lên tàu đi Úc, loa phóng thanh vang đ i tên nằng g i lên văn phòng tr i nh n m t đ i n tín kh n! Thúy đâm đ u ch y lên phòng thông tin! Nằng run r y đón nh n t đ i n tín, m ra đ c li n: " Em v n là dâu nhà h Đ . Anh luôn yêu và ch em cùng hai con. Anh s làm th t c b o lãnh g p ". Nằng lao đ u ch y th ng vào ch phái đoàn M và Úc, may m n g p m t ng i M bi t nói ti ng Vi t, ng i đó ch n Thúy l i, h i: "Bà c n gì? ". Thúy chìa t đ i n tín và nằng nói, nói th t nhi u , bao nhiêu u n khúc trong lòng nằng tuôn ra h t, không c n bi t ng i trong phái đoàn M có hi u hay không...

Không lâu sau đó, ba m con Thúy đoàn t v i ch ng, v i gia đình ch ng thì đúng h n. T i M , Thúy v l ra là ng i em bà con bên ch ng nằng không Phá n a, lâu r i, c gia đình đ n qua M tr c khi th nằng t đ o t n n g i đi. Ba m i hai b c th không đ c phát hoàn,

cũng đúng thôi vì phôi ng tí n ò đò o thò a ò y thò t khó khăn.

Đi về phía mặt trời mọc, nhớ u khi Thúy búi tóc nhún nhún câu chuyện tài công chiếc tàu vớt biển đã nói: "Con nhảm hàng ngày mặt trời mọc mà đi tìm, tìm đâu cũng được, càng xa Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa càng tốt". Chiếc thuyền của Thúy tấp vào Mã Lai có lẽ vì xuôi dòng nước và con sóng. Từ năm 1979 đến nay, 2002, Thúy nhớ lại, giật mình, tưởng mình vừa tìm thấy mặt trời...

Chuyến đi của Thúy có gian nan thật đó, nhưng cũng nhớ u may mắn là đã tìm được bạn, trong khi bao chuyến khác, cái may thật ít, cái rủi thì nhớ u. Một câu chuyện của ai làm ra trong thời dân mình bạn nước, đến số, mặt mặt mà thâm thúy lòng: "Mặt là con nuôi má, hai là con nuôi cá, ba là má nuôi con!"

Ai cũng hiểu rằng nếu đến vùng đất này do an lành thì con số giật mình và đến đến công lao sinh thành đáng kể của mẹ, nếu chúng may gặp phong ba bão táp giữa biển khơi thì xác con làm mồi cho cá. Là người biết nhìn nhận cái chết là bổn phận an biên phòng bắt được thì..."Má ơi! Con đang bắt từ đây, má hãy bán....bán máu để nuôi con!"

Nhưng cuộc hành trình trên biển Đông là một niềm đau của dân tộc Việt. Hầu như ai cũng muốn quên đi đau khổ, hôm nay có người khi lại, Thúy nghe nhấc nhấc như muôn vạn mũi kim châm vào tim, và Thúy viết - mặt lặn sau cuộc rời vĩnh viễn....và vĩnh viễn nàng xếp vào kỉ niệm.